

Doğruyu Söyleyen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Ekim 2013

Her şey iyi hoş da, bazen ket vuruluyor dile gelmek isteyen her ne ise; telaffuzu imkânsız hale geliyor söylemek istediğim her ne var ise. Ve bir de bakmışım ki sessizlik zulümmüşçesine çepeçevre bir duvar örüyor adeta. İstem dışı kelimeler uçuşuyor havada, hedefini şaşırılmış bir halde hem de... Farklı melodilerin eşliğinde, ön yargılara hedef olurken, zincirlerin her bir halkası daha da güçlü hale geliyor.

Aslında o kadar basit ve bir o kadar yalın, çözümsüz sandığım sorunlar, hatta sorun diye adlandırmak bile yanlış. Sanırım iyi niyet ve hoş görünün getirdiği bir yanılgı...

Pembe düşler her halükarda hükmünü yitirmiyor diğer yandan ve devam ediyor arkası yarın düşlerim. Sonsuz haneli sayılar çarpışıyor ve uzayıp gidiyor artı, eksi sonsuzlukta.

Notaların hakimiyetinde, nice şarkı resmi geçit yapıyor; çocukluğuma dair ve ilk gençlik yıllarımın vazgeçilmezi binlerce kez dinlediğim nicesi.

Geliştirdiğim analitik düşünce yapımıyla ne çok problem çözmüştüm oysa aldığım hangi eğitim neyime yetti ki: Çözemedim gitti şu insan kimyasını. Ne formüller yetti ne matematik ne de psikoloji. Kendimi yeni yeni çözmüşken; sayısız bilinmeyenli denkleme eş değer sayısız insan çözüm bekliyor: Dünyayı ben mi kurtaracağım. Cevabı net ama sorumluluklarım var Yaradan'a karşı...

Nice yaşanmışlık saklı bilinçaltının esrarengiz deryasında ya da yaşanmamışlıklar mı demeli her şeyin sebebi olan. Belli ki bir izdüşümü tüm geçmişin insana yüklediği ya da umutların yarattığı beklenti. Kısaca koca bir kaos çözmekle mükellef hissediyorum kendimi. Yoksa mükellef olmam bir sanrı mı sadece. Aslına rücu eden kim varsa buyursun gelsin. Acaba ünlü kuram sahibi Jung ya da Freud yepyeni kuramlar geliştirir miydi içine düştüğüm bu kaosta. Geliştirdikleri kuramların ışığında belki yeni bir kuram da ben geliştiririm; adını söylemeye dilim varmasa da...

Kendilerinden ve insanlıktan mükellef olmaları gerekenler görmezden gelirken gerçekleri, bana ne oluyor ki. Herkesin çizgisi kendine düz. Benim ki onlarınkinden de düz olsa da; bir o yana bir bu yana yalpalamamak ne mümkün. Kısaca, kimsenin yoluna çıkmamak adına, ip cambazına döndüm: Ve acı son, nihayetinde cambaz düşer. Hiç niyetim yok düşmeye zira sağlam basmışımdır bastığım her neresi ise hem de kendimi bildim bileli. Ama yine de temkinli olmakta fayda var. Neme lazım...

Bu arada hani şu kuram vardı ya bana dair: Onu da attım gitti çöpe: "Boş ver gitsin." Her ne kadar çoğunluk bu zihniyette olsa da. Sanırım bu felsefe doğrultusunda, yaşamak kolay geliyor insanoğluna. Ne olursa olsun getirisi ya da götürüsü, duyarlı olmakta fayda var. En azından hayat felsefem bana dair

ve bana ait; gerçi pek kanıksanmasa da çoğu insan tarafından.

Azınlık da olsak hassasiyet ve iyi niyet konusunda, er geç zafer bizim olacak. Doğruyu söyleyen dokuz köyden kovulduktan sonra, gelecek zafer artık ne işe yarayacaksa. Elbet onuncu köyü buluruz kovulmayacağımız.